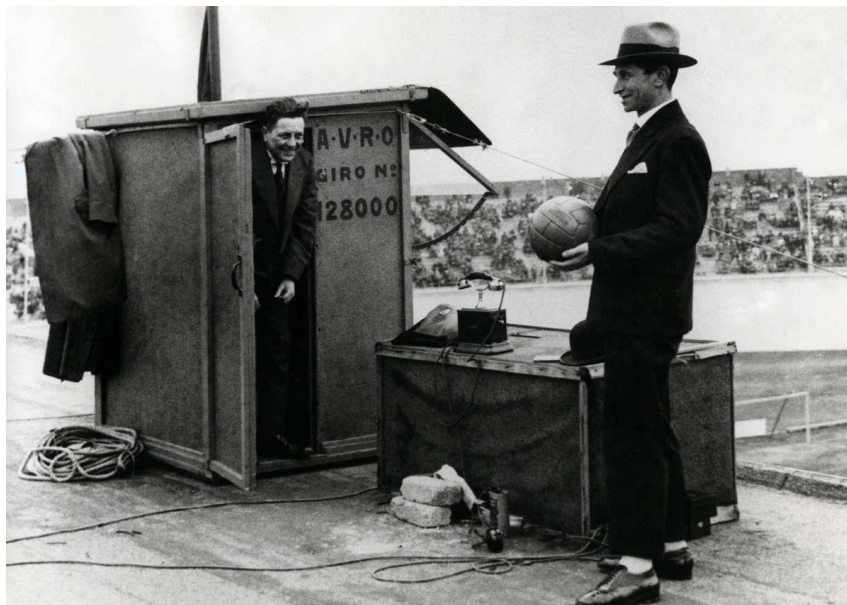

Het voetbal spel volgen

11 maart 1928 was een historische dag in de Nederlandse sport. Op die dag gaf verslaggever Han Hollander de eerste (AVRO) - radioreportage van een interland-voetbalwedstrijd, die in het oude stadion in Amsterdam werd gespeeld. Het was het duel tussen Nederland en België, dat na 90 minuten in een gelijkspel (1-1) eindigde en waarvan de kranten meldden dat het een tamme en saaie wedstrijd was geweest.

In een op het laatste moment in elkaar getimmerd hokje, boven op de overdekte tribune, gaf Han Hollander, geassisteerd door radio-pionier Willem Vogt, het eerste radiosportverslag in ons toen ijskoude land. In een sneeuwstorm, er zat een opening van ongeveer dertig centimeter aan de voorkant van het hokje waardoor het spel gevolgd kon worden, begon Han Hollander zijn reportage met: "Goedenavond, dames en heren". Maar toen hij zijn debutantenkoorts na een paar minuten kwijt was, ging het verder uitstekend.

Willem Vogt en Han Hollander

De verslaggeving op de radio was een idee van Ton Schreurs, die in Engeland radioreportages van voetbalwedstrijden had gehoord. Voordat Han Hollander - met Vogt in de 'duiventil' kroop om een storm van enthousiasme in ons land te doen opsteken, werden al vijf jaar lang interland-reportages gegeven door het 'Rotterdamsch Nieuwsblad'.

In 1923 bouwde men in de Maasstad voor de eerste maal een enorm bord op een paar gevels aan het Beursplein. Hierop was een voetbalveld afgebeeld, waarop men een magnetische bal liet rollen, die op dezelfde plek was, als de echte voetbal op het veld in Amsterdam. Duizenden Rotterdamers keken zo anderhalf uur naar Holland-België (1—1) en leefden geestdriftig mee met de bal, die journalist Muller verplaatste. Muller had een directe telefoonverbinding met het stadion en een bord voor zich dat in genummerde vakken was verdeeld. Zijn collega op de tribune gaf de plaats van de bal aan door niets anders te zeggen dan a7, eB, f3 en Muller liet de bal in deze vakken rollen. Een andere collega gaf korte samenvattingen van het wedstrijdbeeld, die als bulletin onder de kijkers werden verdeeld.

In 1928 maakten Han Hollanders reportages er een einde aan. De kijkers bleven liever thuis en gaven de voorkeur aan de soms door allerlei bijgeluiden slecht verstaanbare reportages. Ze luisterden liever dan urenlang in de kou te staan kijken naar de magnetische bal. De KNVB gaf echter niet vlot toestemming voor een radioverslag. Wel ging men met een verslag van Holland-België akkoord, hiervoor was het stadion toch al weken tevoren uitverkocht, maar voor interlandwedstrijden tegen anderen dan de Rode Duivels, nee daar was de voetbalbond minder vlot mee, dan moesten — net als later in de jaren zestig - voor een televisie-uitzending eerst alle plaatsbewijzen verkocht zijn.

Hetzelfde jaar werd er een nieuw station in Amsterdam in gebruik genomen ter gelegenheid van de in ons land gehouden Olympische

Spelen. Dus in hetzelfde jaar waarin Han Hollander zijn eerste voetbalreportage gaf. Er werd van dit wereldevenement echter niet één radio-uitzending gegeven. Ook niet in het buitenland. Zeshonderd journalisten uit vijf werelddelen versloegen de Olympische Spelen, maar er was niet één radioverslaggever aanwezig. Zelfs in Amerika en Engeland dacht men toen nog niet aan deze mogelijkheid van massacommunicatie.

